

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 17. Legatio ex Syria Constantinopolim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

oportet, Domine! ideo Dioscorum nobis impatientissime irasci, quod assensi fuimus Epistola Synodali, quam juxta Canones sub Proclo, felicitis memoriae, edidistis. Contra hanc bis querelas effudit, quasi jura Ecclesiae Antiochenae, & Alexandrinae prodidissimus. Hoc Synodalis Epistola Procli illa fuisse creditur, quae postmodum in Concilio Calcedonensi, cum causa Athanasii Episcopi Perhani in Syria moveretur, relata est. Dicebat Dioscorus, Orientales, hanc Epistolam recipiendo, admisisse Jurisdictionem Episcopi Constantinopolitani in Antiochenum, qui usque in illam diem inter mundi Episcopos tertius, & tantum Romano, & Alexandrino secundus fuisset.

Saeculum V.
A.C. 447.

v. Garn. ad
Epist. Theo.
86. Inf. L.
XXVIII.
n. 28.

§. XVII.

Legatio ex Syria Constantinopolim.

Domnus Episcopus Antiochenus, ut
D d 5 Theo-

cus, und, das fleisch des heil. Petrus. Ey, Ey! das sind grosse zween Böcke (um nur nach der Bayerischen Mundart zu reden, denn in der Sächsischen werden sie anders benamset) eines Uebersetzers, welcher sich getrauet in seinen seinen Anmerkungen die ganze Römische Katholische Kirche zu beschimpfen! Sie geben einen häßlichen Geruch von sich, und hätte der Uebersetzer von demjenigen, welcher seine Arbeit bezahlet, ein Trinkgeld verdient.

Sæculum V.
A. C. 447.

Theodoretum, & omnes Episcopos Orientales adversus calumnias Clericorum Osroenes, aliorumque, quibus Dioscorus faciles aures præbuerat, defendere, sua quoque ex Parte, Dioscori exemplum secutus, Episcopos Constantinopolim misit. Episcopi Syriæ summa hyeme nempe sub finem anni 447. profectioem exorsi sunt; his Theodoretus multas Epistolas ferendas dedit, quippe hodieque viginti duas habemus, videlicet ad tresdecim Proceres, quorum plerique Dignitate Consulari fulserant, ad quosdam ex Clericis Constantinopolitanis, & ad tres Episcopos, ad Flavianum Constantinopolitanum, cui Theodoretus per Episcopos Delegatos alteram misit Epistolam, ad Basilium Seleuciensem, tunc temporis Constantinopoli morantem, & ad Eusebium Ancyranum, apud quem Legatus in via divertendum erat. In Epistola ad Flavianum Theodoretus Doctrinam explicat, & varias de Incarnatione Hæreses notat. Simon, Basilides, Valentinus, Bardesanes, Marcion, & Manes, Jesum Christum tantum Deum agnoscunt, & Humanitatem tantum apparentem eidem attribuunt. Ariani dicunt, Verbum nihil assumpsisse, nisi corpus, cui anima loco fuit. Apollinaris dixit, Corpus assumpsisse animatum, sed non anima rationali. Econtra Photinus, Marcellus An-

Ep. 94. 101.

107. 108. 105.

106. 100. 101.

ep. 88. 89.

Ec.

104.

102.

Ep. 109.

cyra

cyranus, & Paulus Samosatenus dicunt, Sæculum V. esse purum Hominem. Ergo istis S. Scripturæ loca, quæ Jesu Christi Divinitatem demonstrant, sunt obijcienda, illis vero, quæ Humanitatem probant.

§. XVIII.

Irenæus Tyriensis depositus.

Ep. IIC.

Inter hæc Theodoretō Constantinopoli nuntium affertur, ibi Mandatum Imperatoris editum, quo Irenæus, quem ipse Episcopum Tyri ordinaverat, deponi juberetur. Hac de re ad Domnum Antiochenum scripsit, causas adducens, ex quibus Ordinationis hujus valorem defendere oporteret. *Hunc Virum, inquit, ordinavi, quia omnes Phœnices Episcopi id decreverant, nam etiam Irenæi zelus, magni spiritus, charitas in pauperes, aliæque virtutes, mihi perspectæ erant. Ceterum, quod sciam, nunquam negavit, S. Virginem Matrem Dei appellare, aut ullam Fidei contrariam opinionem tenuit. Quod pertinet ad Bigamiam; exemplum Antecessorum nostrorum secutus sum. Alexander Antiochenus & Acacius Bereensis ordinarunt Diogenem Bigamum. Prayles Jerosolymitanus Dominum Cæsariensem Bigamum ordinavit. Proinde Proclus Constantinopolitanus, sicut etiam præcipui Episcopi ex Ponto, & ex Palæ-*